

การธุรกิจระหว่างไทยและสิงคโปร์ BUSINESS BETWEEN THAILAND AND SINGAPORE

พลกฤษณ์ ไพรสานทวณิชกุล*

Pholkris Phaisanwanichkul

จิรวรรณ ลออรรถพงษ์*

Jeerawan La-or-auttapong

พงษ์ภักดิ์ ราษี*

Pongphiphat Rasee

บทคัดย่อ

สิงคโปร์เป็นประเทศที่เข้าสู่ประเทศพัฒนาแล้ว ประเทศนี้มีการพัฒนาอย่างรวดเร็วทั้งทางด้านธุรกิจ นวัตกรรม เทคโนโลยี ทรัพยากรมนุษย์ มีการเจริญเติบโตและเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จากผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ ณ ราคาปัจจุบัน (GDP current prices) ในปี พ.ศ. 2560 เติบโตอยู่ที่ 300.95 พันล้านเหรียญสหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 2.5 จากปี พ.ศ. 2559 มีสินค้าส่งออกสำคัญ 3 อันดับ ได้แก่ แผงวงจรไฟฟ้าและวงจรรวม น้ำมันปิโตรเลียม และเครื่องคอมพิวเตอร์ ส่วนสินค้านำเข้าสำคัญ 3 อันดับ ได้แก่ แผงวงจรไฟฟ้า น้ำมันปิโตรเลียม และน้ำมันดิบ

สิงคโปร์ยังเป็นหนึ่งในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยในการพัฒนาประเทศนั้นมองถึงตลาดสินค้าและบริการเป็นหลัก เน้นการเพิ่มมูลค่าของสินค้าบริการ ช่องทางในการซื้อขายสินค้าและบริการ โดยประเทศไทยเป็น 1 ใน 10 ประเทศที่มีธุรกิจกับสิงคโปร์ สินค้าส่งออกสำคัญของไทยด้านเกษตร ได้แก่ ทุเรียน ลำไย เงาะ มะม่วง มังคุด เป็นต้น ด้านอุตสาหกรรม ได้แก่ อัญมณีและเครื่องประดับ น้ำมันสำเร็จรูป แผงวงจรไฟฟ้า

ความร่วมมือระหว่างไทยและสิงคโปร์ ในภาครัฐมีการพัฒนาธุรกิจ 7 สาขา ได้แก่ เกษตรและอาหาร เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การลงทุน การอำนวยความสะดวกทางการค้า ทรัพยากรทางปัญญา การท่องเที่ยว และการบิน อีกทั้งความร่วมมือทางด้านความมั่นคง และความตกลงว่าด้วยการยกเลิกภาษีซ้อน ส่วนภาคเอกชนจะมุ่งเน้นที่การส่งเสริมกิจกรรมทางเศรษฐกิจและการลงทุนระหว่างกันและร่วมกันในประเทศที่สาม

คำสำคัญ: ประเทศพัฒนาแล้ว, ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน, ภาษีซ้อน

* อาจารย์ประจำสาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
e-Mail: Pholkris.ph@east.spu.ac.th

ABSTRACT

Singapore is a country that is known for its transition from a developing to a developed country. Its business, innovation, technology, and human resources were rapidly developed especially the economy-the gross domestic product (GDP) at current prices increased to \$300.95 billion within a year (2006-2007)-it is a 2.5 percent increase. The top three export products are electronic board and integrated circuit, petroleum, and computer. The top three major imported products are electronic board, petroleum and crude oil.

Singapore is one of the ASEAN Economic Community members. In the development of the country, it is mainly focusing on products and services-increasing the value and channeling for trading. Thailand is one of the ten countries among ASEAN that do business with Singapore. The produce from Thailand such as durian, longan, rambutan, mango, mangosteen are dominants export products as well as industrial product like gems, jewelry, oil, and circuit boards.

There are seven categories in business development plan between Thai and Singapore government cooperation-agriculture and food, information and communication technology, investment, trade facilitation, intellectual property, tourism and aviation. It also included a partnership in security and agreement on the abolition of tax treaties. The private sector target on promoting economy and investment between Thailand and Singapore and the third country.

Keywords: developed country, ASEAN Economic Community (AEC), tax treaties.

บทนำ

สิงคโปร์เป็นประเทศที่สามารถพัฒนาประเทศได้อย่างรวดเร็ว ภายในระยะเวลาสี่ทศวรรษ ก็ก้าวเข้าสู่การเป็นประเทศที่มีเสถียรภาพมากที่สุดประเทศหนึ่งในเอเชีย แม้สิงคโปร์จะไม่มีทรัพยากรธรรมชาติมากนัก แต่ด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศที่มุ่งเน้นพัฒนาทรัพยากรบุคคล ให้มีความรอบรู้ด้านเทคโนโลยี ควบคู่กับการปลูกฝังค่านิยมเรื่องความมีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย และมีเป้าหมายในการพัฒนาตนเองและประเทศอย่างชัดเจน ทำให้สิงคโปร์เป็นประเทศที่มีศักยภาพ ทั้งด้านเศรษฐกิจและการศึกษา จึงถือได้ว่าสิงคโปร์เป็นประเทศที่พัฒนาแล้วครบทุกด้าน

ประวัติของสาธารณรัฐสิงคโปร์

ในศตวรรษที่ 3 ของประวัติศาสตร์จีน มีการกล่าวถึงสิงคโปร์เป็นครั้งแรกในชื่อของ โปหลัวชาง (Pu-Luo-Chung) ที่หมายถึงปลายสุดของคาบสมุทร เดิมสิงคโปร์เป็นที่รู้จักกันในชื่อว่า เทมาเส็ก

(Temasek) หรือ ทุมาสิก (Tumasik) มีกษัตริย์เป็นผู้ปกครอง ศตวรรษที่ 13 เจ้าชายแสง นิลา อุตามา (Sang Nila Utama) แห่งปาเลมบัง (Palembang) (นครหลวงของราชอาณาจักรศรีวิชัย ปัจจุบันคือประเทศอินโดนีเซีย) เดินทางออกมาแสวงหาสถานที่สำหรับสร้างเมืองใหม่ และได้สร้างเมืองขึ้นที่บริเวณเกาะเทมาเส็กและเปลี่ยนชื่อเป็น สิงคโปร์ (Singapura) พ.ศ. 2054 สิงคโปร์ตกเป็นเมืองขึ้นของโปรตุเกส พ.ศ. 2434 เซอร์ สแตมฟอร์ด ราฟเฟิลส์ (Sir Stamford Raffles) ตัวแทนของบริษัทบริติชอินเดียตะวันออก (The British East India Company) เดินทางมาตกลงการค้ากับสุลต่านผู้ปกครองสิงคโปร์ โดยมีการลงนามทำข้อตกลงเพื่อให้สิทธิแก่อังกฤษในการก่อตั้งสถานการค้าที่สิงคโปร์ และจัดตั้งเป็นท่าเรือปลอดภาษีสำหรับประเทศแถบเอเชีย รวมถึงสหรัฐอเมริกาและตะวันออกกลาง และต่อมาจึงยึดครองสิงคโปร์ไว้ได้

ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 สิงคโปร์ตกเป็นเมืองขึ้นของญี่ปุ่น แต่หลังจากสิ้นสุดสงคราม สิงคโปร์กลายเป็นเมืองขึ้นของอังกฤษอีกครั้ง พ.ศ. 2506 สิงคโปร์ได้รับเอกราชจากอังกฤษและเข้าเป็นส่วนหนึ่งของสหพันธรัฐมลายา หรือมาเลเซีย พ.ศ. 2508 สิงคโปร์แยกตัวออกมาจากมาเลเซียและประกาศตัวเป็นเอกราช ตั้งแต่นั้นมาสิงคโปร์ก็พยายามพัฒนาและปรับปรุงประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าและประชากรมีมาตรฐานคุณภาพชีวิตสูงที่สุด

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาถึงความเป็นมาของการทำธุรกิจระหว่างประเทศไทยและสิงคโปร์
2. เพื่อศึกษาถึงปัญหาในการทำธุรกิจระหว่างประเทศไทยกับสิงคโปร์ และสู่ทางการแก้ไขในเบื้องต้น

อันดับโลกของสิงคโปร์

สิงคโปร์ได้รับการจัดอันดับโลกดังนี้

1. ประเทศที่มีคนเก่งด้านเทคโนโลยีเป็นอันดับที่ 12 ของโลก
2. เป็นเมืองที่มีความเขียวชอุ่มเป็นอันดับ 1 ของโลก
3. ประเทศที่มีโครงสร้างพื้นฐานเป็นอันดับ 1 ของโลก
4. ประเทศที่มีค่าครองชีพแพงเป็นอันดับ 1 ของโลก
5. ประเทศที่มีคุณภาพชีวิตดีเป็นอันดับ 1 ของโลก
6. ประเทศที่มีการลงทุนสะดวกเป็นอันดับ 2 ของโลก
7. ประเทศที่มีการคอร์รัปชันน้อยที่สุดเป็นอันดับ 7 ของโลก

กลุ่มบริษัทยักษ์ใหญ่ด้านการขนส่งทางทะเลของฝรั่งเศส CMA CGM ได้ตั้งสำนักงานใหญ่ที่สิงคโปร์ และจัดตั้งศูนย์การเดินเรือและศูนย์ปฏิบัติการท่าเรือโดยดำเนินการร่วมกับ PSA ที่เขต Pasir Panjang ซึ่งจะส่งเสริมให้สิงคโปร์เป็นศูนย์กลางการเดินเรือในภูมิภาคนี้

เครื่องชี้วัดเศรษฐกิจของสิงคโปร์

ตารางที่ 1 เครื่องชี้วัดเศรษฐกิจของสิงคโปร์

(source: IMF)	ปี 2559	ปี 2560	ปี 2561
GDP (US\$bn) Current Prices	296.967	291.86	300.95
GDP Per Capita (US\$)	52,960	51,431	52,457
GDP growth (%)	2.0	2.2	2.5
Goods & services exports (%) change	2.81	5.03	5.03
Inflation (%)	-0.5	1.0	1.8
Unemployment Rate (%)	2.0	2.1	2.0

ที่มา: สำนักพัฒนาตลาดและธุรกิจไทยในต่างประเทศ 1 กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ (ออนไลน์, ม.ป.ป.)

สิงคโปร์มีสินค้าส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ แผงวงจรไฟฟ้าและวงจรรวม น้ำมันปิโตรเลียม เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ และส่วนประกอบ เครื่องโทรศัพท์ อุปกรณ์กึ่งตัวนำ สินค้านำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ แผงวงจรไฟฟ้า น้ำมันปิโตรเลียม น้ำมันดิบ เครื่องโทรศัพท์ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เครื่องกังหัน โดยตลาดส่งออกหลักของสิงคโปร์ ได้แก่ จีน (-10.21%) ฮองกง (4.92%) มาเลเซีย (-7.31%) อินโดนีเซีย (-9.09%) ไทย (-5.64% ลำดับที่ 9) แหลงนำเข้าที่สำคัญของสิงคโปร์ ได้แก่ จีน (-4.1%) มาเลเซีย (-2.42%) สหรัฐอเมริกา (-7.97%) ไต้หวัน (-5.57%) ไทย (-12.1% ลำดับที่ 11)

ยุทธศาสตร์การค้าระหว่างประเทศในตลาดอาเซียน

ปัจจุบันอาเซียนได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของประเทศไทยไปแล้ว เป็นเสมือน Extended Nation ของไทย จึงเป็นที่มาของยุทธศาสตร์การค้าระหว่างประเทศ ปีงบประมาณ 2559 ให้ความสำคัญกับการทำการตลาดเชิงลึกเพื่อเสริมสร้างศักยภาพของผู้ประกอบการไทยในการใช้ประโยชน์จากประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มุ่งเน้นการเจาะตลาดเชิงกลยุทธ์ “Deepening ASEAN” ดังนี้

1. บุคลากรเมืองใหม่ เน้นหัวเมืองหลักเพิ่มเติมจากเมืองหลวง และเจาะตลาดสินค้ากลุ่มเป้าหมาย (segmentation)

2. เร่งเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการเพื่อเป็นนักรบเศรษฐกิจใหม่ (trader) มุ่งเน้น SMEs ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยดำเนินการพัฒนาและส่งเสริมอย่างครบวงจร เน้นการเป็นพี่เลี้ยงทางธุรกิจ (coaching) ตั้งแต่การพัฒนาองค์ความรู้ด้านการค้าระหว่างประเทศและทักษะทางการตลาด พัฒนาสินค้าและบริการให้เป็นกลุ่มคลัสเตอร์ที่เกี่ยวข้องกัน โดยให้ความสำคัญกับการสร้างแบรนด์ การออกแบบ และนวัตกรรม และการให้บริการข้อมูลและคำปรึกษาเชิงลึก

3. สนับสนุนด้านการตลาดและพัฒนาช่องทางใหม่ ๆ ในการไปสู่ตลาดต่างประเทศ (connect to the world) อาทิ การค้าผ่านช่องทาง Modern Trade และส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากสื่อดิจิทัล จัด Video Conference พบพหุตพาณิชย์ และการค้าออนไลน์ (e-commerce)

สำหรับตลาดสิงคโปร์จะเน้นการพัฒนาตลาดระดับบนสำหรับสินค้ามูลค่าเพิ่มสูง โดยเฉพาะสินค้าประเภทอาหารสุขภาพและออร์แกนิกส์ สินค้าประเภทนวัตกรรม มีแบรนด์ มีดีไซน์ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

สถานการณ์เศรษฐกิจของสิงคโปร์

สำนักงาน International Enterprise (IE) Singapore ประกาศข้อมูลการค้าระหว่างประเทศของสิงคโปร์ การค้ารวมในช่วงมกราคม-กันยายน 2559 มีมูลค่า 453,279.29 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงร้อยละ 7.18 เมื่อเทียบกับช่วงมกราคม-กันยายน 2558 การส่งออกมีมูลค่า 215,489.10 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงร้อยละ 8.17 ในช่วงเดียวกันของปี 2558 การนำเข้ามีมูลค่า 208,817.79 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงร้อยละ 7.37 กระทรวงการค้าและอุตสาหกรรม (MTI) ประกาศลดอัตราการเจริญเติบโตเศรษฐกิจสิงคโปร์ (GDP) ปี 2559 โดยประมาณการการเติบโตในอัตราระหว่าง 1.0-1.5% เนื่องจากเศรษฐกิจโลกมีสภาวะอ่อนตัวลง กระทบต่อเศรษฐกิจของสิงคโปร์ที่พึ่งพาการค้าระหว่างประเทศ ส่งผลให้สิงคโปร์นำเข้าสินค้าลดลง โดยเฉพาะสินค้าอิเล็กทรอนิกส์จากไทยที่นำเข้าเพื่อการส่งออก

กระทรวงการค้าและอุตสาหกรรมสิงคโปร์ รัฐบาลสิงคโปร์ (MTI) คาดการณ์อัตราการเติบโตของเศรษฐกิจสิงคโปร์ปี 2560 อยู่ระหว่างร้อยละ 1.0-3.0 เนื่องจากคาดว่าเศรษฐกิจโลกจะฟื้นตัว โดยภาคอุตสาหกรรมที่จะสนับสนุนการเติบโตเศรษฐกิจสิงคโปร์ ได้แก่ ภาคอุตสาหกรรมการผลิต การขนส่ง การจัดเก็บข้อมูล เซมิคอนดักเตอร์ ทั้งนี้ ภาคก่อสร้างจะมีการชะลอตัวลง รวมทั้งการขนส่งทางทะเล การค้าปลีก ธุรกิจร้านอาหาร

การส่งออกสินค้า Electronic Non-oil Domestic เดือนกุมภาพันธ์ 2560 เพิ่มขึ้นร้อยละ 17.2 และ Non Electronic เพิ่มขึ้นร้อยละ 23.3 ส่งไปยังจีน ไต้หวัน เกาหลีใต้ EU และญี่ปุ่น

ปีที่ 15 ฉบับที่ 4 เดือนเมษายน-มิถุนายน 2562

ความสัมพันธ์ทางการค้าไทย-สิงคโปร์

ตารางที่ 2 ประเทศคู่ค้าสำคัญที่สิงคโปร์ส่งออก 10 อันดับแรก ปี 2558-2559

อันดับที่	ชื่อประเทศ	มูลค่าส่งออก: ล้านเหรียญสหรัฐ		อัตรา
		2558	2559	การขยายตัว (%)
รวมส่งออกไปยังโลก		346,700.98	329,910.09	-4.84
1	จีน	47,709.37	42,838.99	-10.21
2	ฮ่องกง	39,666.30	41,618.01	4.92
3	มาเลเซีย	37,769.52	35,009.65	-7.31
4	อินโดนีเซีย	28,367.02	25,787.34	-9.09
5	สหรัฐอเมริกา	21,708.14	21,505.49	-0.93
6	ไต้หวัน	14,445.86	14,730.92	1.97
7	ญี่ปุ่น	15,219.48	14,568.14	-4.28
8	เกาหลีใต้	14,499.07	14,513.71	0.1
9	ไทย	13,764.45	12,988.74	-5.64
10	เวียดนาม	12,127.39	11,354.88	-6.37

ที่มา: สำนักพัฒนาตลาดและธุรกิจไทยในต่างประเทศ 1 กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ (ออนไลน์, ม.ป.ป.)

ความสัมพันธ์ทวิภาคี

1. ภาครัฐบาล ได้แก่

1.1 การประชุมอย่างไม่เป็นทางการระหว่างนายกรัฐมนตรี (Leader's retreat) มีการประชุมไปแล้ว 4 ครั้ง ครั้งล่าสุดเมื่อวันที่ 11-12 มิถุนายน 2558 ณ สิงคโปร์

1.2 การประชุม Singapore - Thailand Enhanced Economic Relations (STEER) จัดตั้งขึ้นเมื่อปี 2546 เป็นการประชุมระดับรัฐมนตรีด้านเศรษฐกิจ โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการค้าและอุตสาหกรรมสิงคโปร์เป็นประธานร่วม มีการประชุมไปแล้ว 4 ครั้ง ครั้งล่าสุดเมื่อวันที่ 27 ตุลาคม 2558 ณ ประเทศไทย ซึ่งทั้งสองฝ่ายได้เห็นชอบให้ริเริ่มและสานต่อความร่วมมือ 7 สาขา ได้แก่ ด้านเกษตรและอาหาร ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร ด้านการลงทุน ด้านการอำนวยความสะดวกทางการค้า ด้านทรัพย์สินทางปัญญา ด้านการท่องเที่ยว และด้านการบิน

1.3 โครงการแลกเปลี่ยนระหว่างข้าราชการพลเรือนไทยกับสิงคโปร์ (Civil Service Exchange Programme - CSEP) จัดตั้งขึ้นเมื่อปี 2541 เป็นการประชุมระดับรัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงการต่างประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดระหว่างหน่วยราชการไทยและสิงคโปร์ เพื่อนำไปสู่ความเป็น “หุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์” ครอบคลุมความร่วมมือ 13 สาขา อาทิ การศึกษา แรงงานวิชาการ และวัฒนธรรม มีการประชุมไปแล้ว 12 ครั้ง ครั้งล่าสุดเมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2559 ณ ประเทศสิงคโปร์

1.4 ความร่วมมือด้านความมั่นคง โดยมีการแลกเปลี่ยนการเยือนระหว่างผู้บังคับบัญชาระดับสูงอย่างสม่ำเสมอ มีการจัดตั้งคณะกรรมการบริหารร่วมด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศระหว่างกองทัพ คณะทำงานร่วมกองทัพเรือไทย-สิงคโปร์ รวมทั้งการแลกเปลี่ยนความร่วมมือด้านการฝึกอบรมและการซ้อมรบร่วมกันในหลายโอกาส อาทิ การฝึกพร้อมผสม Exercise Cope Tiger และการฝึก Cobra Gold

1.5 ความตกลงว่าด้วยการยกเว้นการเก็บภาษีซ้อนระหว่างไทย-สิงคโปร์ ลงนามเมื่อวันที่ 11 มิถุนายน 2558 ณ สิงคโปร์ และทั้งสองประเทศได้ดำเนินการตามกระบวนการภายใน ทำให้ความตกลงมีผลใช้บังคับในวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2559

2. ภาคเอกชน

สภาธุรกิจสิงคโปร์-ไทย (Thai-Singapore Business Council: TSBC) จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน 2537 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมกิจกรรมทางเศรษฐกิจและการลงทุนระหว่างกันและร่วมกันในประเทศที่สาม มีการประชุมไปแล้ว 3 ครั้ง ครั้งล่าสุดเดือนสิงหาคม 2539 ณ ประเทศไทย ปัจจุบันไม่มีความคืบหน้าในการดำเนินงาน

สถานการณ์การค้าระหว่างไทยกับสิงคโปร์

ตารางที่ 3 สถานการณ์การค้าระหว่างไทยกับสิงคโปร์

เป้าหมาย ส่งออก	มูลค่าการค้ารวม (ล้าน US\$)			มูลค่าการส่งออก (ล้าน US\$)			มูลค่าการนำเข้า (ล้าน US\$)		
ปี 2560 (%)	ปี 2559	ปี 2560		ปี 2559	ปี 2560		ปี 2559	ปี 2560	
		ม.ค.-มี.ค.	+/- (%)		ม.ค.-มี.ค.	+/- (%)		ม.ค.-มี.ค.	+/- (%)
0%	14,725.81 (-7.50)	14,725.81 (-7.50)	-5.85	8,215 (-6.18)	1,984.12	-20.11	6,510.81 (-9.12)	1,871.55	16.12

ที่มา: สำนักพัฒนาตลาดและธุรกิจไทยในต่างประเทศ 1 กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ (ออนไลน์, ม.ป.ป.)

ปีที่ 15 ฉบับที่ 4 เดือนเมษายน-มิถุนายน 2562

ตารางที่ 4 สินค้าส่งออกหลักของไทยไปตลาดสิงคโปร์ ปี 2559-2560

หน่วย: ล้าน USD

สินค้า	ปี 2559	ปี 2559 ม.ค.-มี.ค.	ปี 2560 ม.ค.-มี.ค.	ปี 2560 +/- (%) ม.ค.-มี.ค.
1. น้ำมันสำเร็จรูป	1,403.81	193.09	392.57	103.31
2. อัญมณีและเครื่องประดับ	1,129.17	822.92	322.09	-60.86
3. แผงวงจรไฟฟ้า	678.35	154.04	168.50	9.39
4. เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ และส่วนประกอบ	504.44	140.91	119.54	-15.17
5. เครื่องจักรกลและส่วนประกอบของเครื่องจักรกล	328.60	96.37	75.99	-21.15
6. เคมีภัณฑ์	232.93	62.48	72.33	15.77
7. เครื่องยนต์สันดาปภายในแบบลูกสูบและ ส่วนประกอบ	172.12	17.75	68.79	287.55
8. เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ	260.93	66.68	64.83	-2.77
9. รถยนต์ อุปกรณ์ และส่วนประกอบ	327.05	151.82	46.17	-69.59
10. น้ำมันดิบ	82.63	19.42	42.94	121.11
การส่งออกรวม	8,215.00	2,483.69	1,984.12	-20.11

ที่มา: สำนักพัฒนาตลาดและธุรกิจไทยในต่างประเทศ 1 กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ (ออนไลน์, ม.ป.ป.)

ตารางที่ 5 สินค้าหลักที่ไทยนำเข้าจากตลาดสิงคโปร์ ปี 2559-2560

หน่วย: ล้าน USD

สินค้า	ปี 2559	ปี 2559 ม.ค.-มี.ค.	ปี 2560 ม.ค.-มี.ค.	ปี 2560 +/- (%) ม.ค.-มี.ค.
1. น้ำมันสำเร็จรูป	882.70	218.15	294.33	34.92
2. เคมีภัณฑ์	955.27	218.65	272.94	24.83
3. เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ และส่วนประกอบ	1,021.82	207.72	254.27	22.41
4. แผงวงจรไฟฟ้า	800.79	179.21	194.99	8.81
5. เรือและสิ่งก่อสร้างลอยน้ำ	121.97	6.80	129.84	1,809.41
6. เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่ง และทองคำ	157.48	50.40	98.55	95.54
7. พืชและผลิตภัณฑ์จากพืช	340.50	81.18	83.97	3.44
8. เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ	281.07	69.62	80.54	15.69

ตารางที่ 5 (ต่อ)

หน่วย: ล้าน USD

สินค้า	ปี 2559	ปี 2559 ม.ค.-มี.ค.	ปี 2560 ม.ค.-มี.ค.	ปี 2560 +/-(% ม.ค.-มี.ค.
9. เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ	270.23	70.89	55.76	-1.34
10. อาหารปรุงแต่งสำหรับใช้เลี้ยงทารก	110.89	24.24	33.87	39.73
การนำเข้ารวม	6,510.81	1,611.74	1,871.55	16.12

ที่มา: สำนักพัฒนาตลาดและธุรกิจไทยในต่างประเทศ 1 กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ (ออนไลน์, ม.ป.ป.)

สรุปปัญหาอุปสรรคทางการค้าระหว่างไทยกับสิงคโปร์

ปัญหาด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (SPS) สิงคโปร์มีมาตรการด้าน SPS ที่เข้มงวดเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคในประเทศซึ่งต้องพึ่งพาการนำเข้าอาหารเกือบทั้งหมด ทำให้ผู้ส่งออกไทยบางรายไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดด้าน SPS ของสิงคโปร์ ในสินค้าบางประเภท เช่น

- ลำไย ไม่อนุญาตให้มีสารซัลเฟอร์ไดออกไซด์ตกค้างบนเปลือกลำไยและเนื้อลำไย
- เนื้อไก่และเนื้อสุกรแช่เย็น/แช่แข็ง มีข้อกำหนดให้ฟาร์มเลี้ยงไก่และสุกร โรงฆ่า และแปรรูป

ในประเทศผู้ส่งออกต้องได้รับการตรวจสอบและอนุญาตจาก Agri-Food & Veterinary Authority (AVA) ของสิงคโปร์ก่อน นอกจากนี้ ในกรณีสุกร ต้องได้รับการรับรองจากองค์การโรคระบาดสัตว์โลก (OIE) ว่าประเทศผู้ส่งออกเป็นเขตปลอดภัยจากโรคปากและเท้าเปื่อย (foot and mouth disease: FMD) ซึ่งไทยยังไม่ได้มีการรับรองดังกล่าว เนื่องจากอยู่ระหว่างปรับปรุงกระบวนการควบคุมโรคตามหลักเกณฑ์ของ OIE โดยปัจจุบันได้ยื่นเรื่อง FMD National Control Programme และได้รับความเห็นชอบจาก OIE แล้ว ขณะนี้อยู่ระหว่างยื่นเรื่องขอ FMD Free Zone ต่อไป

ปัญหาความเข้มงวดในการอนุญาตให้แรงงานไทยเข้าไปทำงานภาคบริการ เช่น ผู้ประกอบการอาหาร และบริการนวดแผนไทย โดยปัจจุบันสิงคโปร์มีการออกใบอนุญาตทำงานให้กับแรงงานต่างชาติ 3 ประเภทคือ 1) E Pass เป็นใบอนุญาตทำงานระดับวิชาชีพ (professional) และระดับบริหาร (executive) ได้รับเงินเดือนตั้งแต่ 3,300 เหรียญสิงคโปร์ต่อเดือนขึ้นไป 2) S Pass เป็นใบอนุญาตทำงานประเภทแรงงานฝีมือระดับกลาง (mid-level skilled labour) เช่น ช่างเทคนิคต่าง ๆ ได้รับเงินเดือนตั้งแต่ 2,200 เหรียญสิงคโปร์ต่อเดือนขึ้นไป และ 3) Work Permit เป็นใบอนุญาตทำงานประเภทกึ่งฝีมือ (semi-skilled labour) และแรงงานไร้ฝีมือ (unskilled-labour) ได้รับเงินเดือนต่ำกว่า 1,800 เหรียญสิงคโปร์ต่อเดือน

ทั้งนี้ ใบอนุญาตทำงานประเภท Work Permit สิงคโปร์อนุญาตให้แรงงานต่างชาติในกลุ่มประเทศ Traditional Source คือ มาเลเซีย และจีน เข้ามาทำงานในธุรกิจ 5 สาขา ได้แก่ 1) ก่อสร้าง 2) อยู่ต่อเรือ 3) งานรับใช้ในบ้าน 4) การผลิต และ 5) บริการ ขณะที่ไทยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศ Non-Traditional Source (NTS) ซึ่งได้รับอนุญาตให้ทำงานเฉพาะใน 3 สาขาแรก โดยไม่สามารถทำงานในสาขาบริการ เช่น ผู้ประกอบการอาหาร และบริการนวดแผนไทย ฯลฯ นอกจากนี้เป็นแรงงานที่ได้รับใบอนุญาตทำงานประเภท S Pass และมาตรการจำกัดการนำเข้าแรงงานต่างชาติในสิงคโปร์ ในธุรกิจบริการ เช่น สปา ร้านอาหาร และแม่บ้าน ทำให้ไทยไม่สามารถส่งแรงงานไปทำงานในสิงคโปร์ ได้มากเท่าที่ควร นอกจากนี้ ยังมีเรื่องภาพลักษณ์ของประเทศสิงคโปร์ตกต่ำในความรู้สึกของชาวไทย เนื่องจากกรณีกองทุนเทมาเช็กซื้อกิจการกลุ่มชินคอร์ปเมื่อต้นปี 2549 ซึ่งสร้างความกังวลให้นักลงทุนสิงคโปร์ซึ่งเป็นประเทศที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทยมากเป็นอันดับ 3

สรุปแนวทางแก้ไขปัญห

ควรประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับประเทศสิงคโปร์ให้ประชาชนทั่วไปมีความเข้าใจ โดยเฉพาะการเปิดเสรีการลงทุน เนื่องจากไทยและสิงคโปร์ร่วมเป็นสมาชิกประชาคมอาเซียน และมีพันธกรณีการเปิดเสรีทางการค้า การลงทุน การเคลื่อนย้ายแรงงาน และเงินลงทุนเสรีระหว่างกัน

ข้อเสนอแนะสู่ทางการค้าและการลงทุนของไทยในสิงคโปร์

1. เนื่องจากสิงคโปร์เป็นประเทศที่มีความชัดเจนในนโยบายการลงทุนจากต่างประเทศ และทำธุรกิจได้ง่าย ขณะเดียวกันยังมีเสถียรภาพด้านการเมือง มีความต่อเนื่องของนโยบายด้านต่างประเทศ และเป็นประเทศเปิดรับการค้าและการลงทุนจากทั่วโลก จึงมีศักยภาพในการเป็นฐานกระจายสินค้าไทยไปตลาดโลก
2. สิงคโปร์มีจุดแข็งด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ มีความเชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการ ตลอดจนมีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีด้านต่าง ๆ เช่น พลังงานสีเขียว สิ่งแวดล้อม สุขภาพ โลจิสติกส์ บริการด้านการเงิน และโครงสร้างพื้นฐาน จึงเป็นโอกาสที่ภาคเอกชนไทย จะร่วมลงทุนและใช้ประโยชน์จากจุดแข็งดังกล่าว
3. สิงคโปร์มีเครือข่ายเขตการค้าเสรีกับประเทศคู่เจรจาในภูมิภาคต่าง ๆ สามารถเป็นประตูสู่โอกาสในการขยายการค้าและการลงทุนในประเทศคู่เจรจาดังกล่าว ทั้งยังมีความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศผู้ผลิตน้ำมันในตะวันออกกลาง และเป็นผู้ค้าน้ำมันในตลาดโลก จึงมีบทบาทสำคัญต่อการเสริมสร้างความมั่นคงด้านพลังงานในภูมิภาค
4. เนื่องจากสิงคโปร์กำลังประสบภาวะสังคมผู้สูงอายุ จึงมีความต้องการแรงงานในธุรกิจบริการด้านสุขภาพเพิ่มขึ้น เป็นโอกาสให้แรงงานไทยในธุรกิจดังกล่าวได้ออกไปทำงานในสิงคโปร์ แต่แรงงานไทยมีข้อเสียเปรียบในเรื่องภาษา จึงควรปรับปรุงในเรื่องดังกล่าว

บรรณานุกรม

- กองการต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม. (2557). **ประเทศสิงคโปร์: รายงานการศึกษากฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ระบบงาน และแนวปฏิบัติของกระทรวงยุติธรรมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับระบบงานยุติธรรมของประเทศในอาเซียน**. กรุงเทพฯ: กระทรวงยุติธรรม.
- การค้าและการลงทุนระหว่างไทย-สิงคโปร์** (ออนไลน์). (ม.ป.ป.). เข้าถึงได้จาก: <https://sites.google.com/site/xaseiynsuksa/prathes-singkhpor/kar-kha-laea-kar-Ingthun-rahwang-thiy-singkhpor> [2561, 7 เมษายน].
- ข้อมูลทั่วไป สาธารณรัฐสิงคโปร์** (ออนไลน์). (ม.ป.ป.). เข้าถึงได้จาก: www.lampangvc.ac.th/lvcasean/page_singapore2.html [2561, 7 เมษายน].
- ส่วนบริหารงานทวิภาคี สำนักอาเซียน กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ. (2560). **ข้อมูลการค้าไทย-สิงคโปร์** (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: http://www.dtn.go.th/files/60/ASIA/singapore_2s_0217.pdf [2561, 7 เมษายน].
- สำนักพัฒนาตลาดและธุรกิจไทยในต่างประเทศ 1 กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ. (ม.ป.ป.). **ประเทศสิงคโปร์** (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: https://www.ditp.go.th/contents_attach/168659/168659.pdf [2561, 7 เมษายน].
- อิสราพร โปธิ และอโณทัย องกิตติกุล. (2556). **100 เรื่องน่ารู้ในสิงคโปร์**. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์พับลิชชิ่ง.